

ד ת ו ף

8 במרץ 2026

לכבוד

אלוף אבי בלוט אל"מ קובי מרקוס תא"ל הישאם אברהים ניצב משה פינצ'י
אלוף פיקוד מרכז יועמ"ש איו"ש ראש המנהל האזרחי מפקד מחוז ש"י

שלום רב,

הנדון: הגנה מיידידת לקהילת הרועים פארסייה נבע ר'זאל בצפון בקעת הירדן

אנו פונים אליכם בדרישה דחופה **לספק הגנה לאלתר** לקהילת הרועים בפארסייה נבע ר'זאל, הסובלת מאלימות ומהתנכלויות קשות ויומיומיות מצד מתנחלים תושבי המאחזים הסמוכים – בהם טנא ירוק ושירת העשבים, תוך שיתוף פעולה, או למצער התעלמות, של כוחות הביטחון. עוד נדרוש, שתופסק לאלתר ההתעמרות במר א"א, חבר הקהילה היחיד אשר מהין עדיין לרעות את צאנו הרחק ממתחם המגורים, אך שב ומעוכב על ידי הצבא למשך שעות כל אימת שמתנחלים מזעיקים אותו (ייפוי כוח מצורף).

התנכלות המתנחלים לקהילת הרועים הקטנה, שנמשכת תקופה ארוכה, גברה מאוד מאז אוקטובר 2023 והגיעה לשיאה בעונת המרעה האחרונה, במטרה מוצהרת להביא לגירושה מהשטח שעליו היא יושבת שנים ארוכות. חברי הקהילה סובלים מאלימות, מפגיעה בעדרי הצאן, מחיסול שדות חקלאיים, מפלישה תכופה לבתיהם ולאדמותיהם, מצמצום תמידי של חופש התנועה ומאיומים בלתי פוסקים. לכך מתווספים מעצרים ועיכובים שרירותיים, מנוגדים לדין, של תושבי הקהילה והתעמרות חיילים בהם. כל אלה מובילים לחיסול שיטתי ומכוון של אמצעי המחיה ומקורות הפרנסה הדלים של הקהילה, ולהותרתה בחוסר כל. ללא התערבותכם המיידית, ונקיטה באמצעי אכיפה מתבקשים ונמרצים שירחיקו ממנה את מתנחלי המאחזים, יצטרפו חברי הקהילה הקטנה לגל הטיהור האתני שעובר על קהילות הרועים בבקעת הירדן. חובתכם החוקית היא לעצור זאת. נפרט.

1. שש משפחות, המונות כ-30 בני אדם, כולם ממשפחת א' המורחבת, מתגוררות היום בקהילת פארסייה נבע ר'זאל בצפון בקעת הירדן. כמחציתם הם פעוטות, ילדים ובני נוער. כבר שנים סובלים תושבי המקום מנחת זרועם של מתנחלים ממאחזי האזור, אשר חוסמים את דרכי הגישה לאדמותיהם ולשטחי המרעה שלהם, ומהתעללות שיטתית, יומיומית ורבת פנים מצד מתנחלי החוות הסמוכות.

2. מתחם הקהילה, היושב על אדמות פרטיות פלסטיניות, מוקף בהתנכלויות ובמאחזים: גבעת סלעית, מחולה ומאחז שירת העשבים מצפון, שדמות מחולה, רותם ומאחז טנא ירוק ממזרח, ומדרום לו משכיות ומאחז יד השומר הסמוך לבסיס תבץ. תושבי המאחזים, ובראשם משפחת ע' ממאחז טנא ירוק, השתלטו שלא כדין על שטחים פתוחים ועל שטחי חקלאות נרחבים,

המשמשים אף למרעה, ומונעים מהקהילה, באלימות ובאיומים, גישה אליהם. כך הדבר בין אם מדובר באדמות פלסטיניות פרטיות המצויות ממזרח למתחם המגורים של הקהילה, מעברו המזרחי של כביש אלון, ובין בשטחים פתוחים, המשמשים בעונה זו של השנה שטחי מרעה טבעי, החיוני לתזונתן ובריאותן של כבשים ועזים לקראת עונת ההמלטה.

3. במהלך השנים הכריז הצבא על חלק מאדמות מתחם המגורים ועל כל אדמות המרעה של הקהילה כשטחי אש. האימונים בהם מתבצעים בתדירות נמוכה, ובעבר נהוג היה להתריע בפני תושבי הקהילה, שהמשיכו לרעות בהם, לקראת קיומם. פרקטיקה זו עברה מהעולם. עתה משמשת רעייה בשטחים שהוכרו כשטחי אש – השטחים היחידים שמאפשרים לחברי הקהילה מוקפת המאחזים לרעות את עדריהם הרחק מהחוות הסמוכות – עילה חוזרת לעיכובם, למעצרים ולאיומים המופנים כלפיהם תדיר.

4. בעונת המרעה האחרונה, אשר החלה בנובמבר, הגיעו לשיאן התעללויות תושבי המאחזים הסמוכים בחברי הקהילה. חרף תלונות למשטרה, נדירות הן הפעמים שמי מאנשיה טרח להגיע. נדירות עוד יותר הן הפעמים בהם התערבות המשטרה סייעה לחברי הקהילה. זאת, שעה שתושבי המאחזים מזעיקים את הצבא פעם אחר פעם, מגייסים אותם לצרכיהם. תחת לסייע לקהילה הפלסטינית המותקפת ממהרים חיילות וחיילים להתייצב לצד מתנחלי החוות, ונוטלים חלק בטרור ההפחדות והאיומים. הדבר מתבטא, בין היתר, בעיכובים תכופים של מר א"א, שנחוש עדיין לאפשר לכבשיו לרעות בגבעות הסמוכות המכוסות עשב סמיך בעונה זו, ובשדות שבעלות הקהילה, תוך שימוש פסול ובלתי חוקי בסמכויות העיכוב (ראו מכתבינו בנושא מהימים 5.1.2026 ו-27.2.2026 שטרם נענו). בשל אלה, ומפחד המתנחלים, נאלצים תושבי הקהילה הקטנה ללקט עבור הצאן ירק בעצמם, ולהשלימו ברכישת מזון. הם מוציאים על כך אלפי שקלים מדי חודש, וצוברים חובות המאיימים על יכולת ההישרדות של הקהילה.

5. קהילת פארסייה נבע ר'אזל היא קהילה נוספת בצפון בקעת הירדן שסובלת מנחת זרועם של מתנחלי החוות, ללא שננקט צעד כלשהו לעצירת השתוללותם הפרועה והבלתי חוקית. בחודשים האחרונים גבר באופן משמעותי קצב גירוש הקהילות בכל מרחב צפון בקעת הירדן. חמש קהילות כבר נעקרו בכפייה ממקום מגוריהן עקב אירועים אלימים, פגיעה בצאן וברכוש, הריסת בתים והקמת מאחזים בצמוד למתחמי מגוריהן: באל בורג' ובאל מייתה נעקרו הקהילות כולן, בחדיידה נאלצו לעזוב ארבע משפחות, באל חומסה שתי משפחות, ובקהילת חמאם אל מליח' נותרה משפחה אחת בלבד. גם בשל כך, יש לפעול לאלתר על מנת לעצור את סילוקה של הקהילה מושא פנייתנו.

6. שיתוף הפעולה של הצבא עם ניסיונות הגירוש הכפוי, ולמצער סירובו לספק הגנה לתושבי קהילות הרועים, בהן תושבי פארסייה נבע ר'אזל, סותרים את חובות המפקד הצבאי מכוח הדין הבינלאומי ההומניטרי ומכוח דיני זכויות האדם המהווים מסגרת נורמטיבית משלימה. הם חותרים אף תחת הדין המינהלי הישראלי: חובת הצבא היא להגן על התושבים המוגנים, על זכויות האדם שלהם, לקיים ולאכוף שלטון חוק, ולפעול בהתאם לעקרונות המידתיות, הסבירות, ההגינות והשוויון. המקרה של קהילת הרועים פארסייה נבע ר'אזל, המוכר היטב לחיילים ולמפקדים הפועלים בשטח, מעיד אף הוא שדבר אינו נעשה כדי לבלום ולרסן את גל אלימות המתנחלים, המתבצעת תוך שימוש ברחפנים, ריינג'רים ותרסיסי גז פלפל שהמדינה סיפקה להם.

7. קצרה היריעה מלפרט את כלל אירועי האלימות שהופנו בתקופה האחרונה לקהילת פארסייה נבע ר'אזל, על כן נביא דוגמאות בלבד מהחודשים האחרונים.

א. ביום 10.11.2025 הציב המתנחל ג"ע ממאחז חוות טנא ירוק גדרות סמוכות להתנחלות רותם, וחסם את דרכי הגישה של חברי הקהילה לאדמותיהם. ב-19.11.2025 הוא פלש למתחם הקהילה והסתובב בו. ע' מוכר כמתנכל סדרתי לרועים הפלסטינים ולקהילת פארסייה בפרט, ובעבר הוצאו נגדו צווים למניעת הטרדה מאיימת של חבריה (ה"ט 16454-08-25 א' נ' ע' 11.8.2025); (ה"ט 31098-03-25 א' נ' ע' 17.3.2025).

ב. בשעות הבוקר של יום 20.11.2025, הגיע ג"ע שוב אל מתחם מגורי הקהילה, במטרה למנוע את יציאת עדר הצאן למרעה מצפון לה. באותה עת, עמד נגדו צו הרחקה מחברי הקהילה ומשטח מגוריה. זה לא הפריע לו להתעמת עם בעלי העדר, האחים ל"א וב"א, לרססם בתרסיס פלפל ולהתרחק מהמקום. זמן קצר לאחר מכן הגיעו למקום חיילים בלויית מתנחלים מהאזור, בהם אביו של ג', ד', שהוביל שני חיילים ברכבו לשטח המרעה של הקהילה. החיילים עצרו שניים מהרועים, ב"א ואחינו ר' בן ה-19, כפתו אותם, והחזירו אותם ברכבו של המתנחל לשטח הקהילה. ג"ע ומתנחל נוסף, חמוש, עקבו אחר האירועים. כשהגיעו החיילים למתחם המגורים, הם העבירו את ב"א לגיף צבאי, לקחו אותו לבסיס סמוך, והחזיקו בו כשש שעות, אזוק ומכוסה עיניים.

כאמור, דפוס זה, של שימוש לרעה בסמכות העיכוב ללא כל עילה, רק במטרה להעניש, להטריד, לייאש ולהלך אימים, אופייני ליחס הרשויות כלפי תושבים מוגנים, בפרט באזורים שבהם שכוחה אלימות מתנחלים כלפיהם.

לתיעוד תקיפת הרועים ראו כאן: [הקישור הוסר]

להנסת העדר ותקיפת הרועים ופעילים ראו כאן: [הקישור הוסר]

ג. ביום 28.11.2025 ארבו לשניים מתושבי הקהילה שביקשו לקצור תירס בשדותיהם אותו ג"ע ואדם נוסף, והחלו לנסוע אחריהם, כאשר מפעם לפעם הם עוקפים אותם וממתינים באמצע הכביש. רק לאחר שפעילים ישראלים הגיעו לתמוך בחקלאים, אחרי כשלוש וחצי שעות, המתנחלים נואשו מההטרדות.

ד. ביום 11.12.2025 הסתובב ג"ע עם הטרקטורן שלו בשטח הקהילה, יום לאחר מכן הגיעו לשטח שלושה נערים מרותם, והסתובבו בו כבשלהם. אין מדובר ביחסי שכנות.

ה. ביום 14.12.2025, במהלך חריש באדמות הקהילה, הגיע בסביבות השעה 10:00 מתנחל לשטח ואיים על א"א. פעילה ישראלית התקשרה למשטרה (מספר האירוע: 2667). כחצי שעה לאחר מכן הגיע למקום גם ד"ע, המתגורר במאחז טנא ירוק עם בניו, וזמן קצר אחריו הגיע למקום גם בנו ג' עם עדר. בצהרי היום הגיע ג' למתחם הקהילה והחל לזרוע ליד הפאנלים הסולריים המספקים להם חשמל. המקרה דווח למשטרה (מספר האירוע: 5255). בליל אותו יום נהג ג"ע בטרקטור על השדה שנחרש באותו יום, משמיד כל יכולת להתפתחות הזרעים. המקרה דווח. כאשר הגיעו למקום חיילים מבסיס ברווז פינו המתנחלים את השטח. איש מהם לא עוכב.

ו. ביום 16.12.2025 תקף ג"ע חברי קהילה שעסקו בחריש. הוא הגיע למקום בגיף, בלויית רעולי פנים מצוידים באלות וסכין, שצעדו היישר לעבר הטרקטור של החקלאים. הם נמלטו מהמקום.

- חיילים שהוזעקו הסתפקו בלאסוף תמונות מהאירוע. יום לאחר מכן הגיע ד"ע מלווה בחיילים למתחם המגורים, הם עברו בין הבתים וזרעו בהלה בקרב הנשים והילדים.
- ז. ביום 2.1.2026 דהר ג"ע, רכוב על טרקטורון, לעבר הצאן, פיזר אותו ופגע בעז.
- ח. ביום 6.1.2026 חסם ג"ע את הגישה לשטח החריש של הקהילה. הוגשה תלונה (מספר אירוע: 5189). למקום הגיעו שוטר ואיש מג"ב.
- ט. ביום 9.1.2026 הסתובבו מתנחלים על טרקטורונים מחוץ למתחם המגורים במשך שעה וחצי. מאוחר יותר התגלה, שהם חיבלו בשדה תירס של א"א באמצעות נסיעה עליו. השתילים נשברו, היבול חוסל.
- י. ביום 13.1.2026 עמד מתנחל וצילם את א"א והעדר שלו בשעת המרעה. זמן קצר לאחר מכן הגיעה למקום קבוצת מתנחלים, ותקפה את הרועים. אחד התוקפים היה חמוש בסכין גדולה. אביו של א' הותקף באלימות, הופל ארצה והוכה. הרועים נמלטו, והמתנחלים פיזרו את העדר לכל עבר. ביום 1.2.2026 הוגשה תלונה במשטרה בגין אירוע תקיפה זה לצד אירועי תקיפה וגניבה נוספים (מס' תיק פל"א: 48655/2026).
- יא. ביום 21.1.2026 הגיע ח"ש מהמאחז יד השומר רכוב על טרקטורון לגבעות המרעה הטבעי מזרזם לפארסייה. הוא גירש את העדרים של ב"א וי"א מהמקום.
- יב. ביום 23.1.2026, במהלך חריש שדה מול מתחם הקהילה, הגיעו למקום המתנחל ד"ע והרבש"ץ של התנחלות רותם, ד'. פעילים שסייעו לקהילת הרועים הזעיקו את הצבא. שלוש חיילות הגיעו, לקחו את הטלפונים הסלולריים של החקלאים הפלסטינים, דרשו מהם להזדהות ולרוקן את כיסיהם. למרות שהפלסטינים הציגו אישורי בעלות על השטח, החיילות הורו להן להפסיק את החריש, ושלחו אותם לחרוש שדה שאינו שלהם, הסמוך למטע הזיתים של ד"ע.
- יג. ביום 29.1.2026 התנהל מבצע לגירוש עדרי הצאן של קהילות פארסיה ועין אל-חילוה משטחי המרעה שבהם הם רועים עשרות שנים, בטענה שמדובר בשטחי אש שהרעייה בהם מותרת רק ליהודים. המתנחל ח"ש ממאחז יד השומר הוביל את הכוח הצבאי למתחם הקהילה בפארסייה. החיילים דרשו מהנוכחים להזעיק את א"א מהמרעה וביצעו חיפוש בביתו, ללא הצגת צו או מתן הסבר כלשהו, זולת הציון לפיו הם קיבלו דיווחים על כך שא' רעה בשטח אש. בהמשך אותו יום עוכב אחיינו על ידי שני חיילים שאליהם נלווה המתנחל ח"ש. הוא שוחרר אחרי שלוש שעות.
- לתיעוד החיפוש ותוצאותיו, ולהתנהלותה גסת הרוח של חיילת, ראו כאן: [הקישור הוסר]
- יד. ביום 30.1.2026 בשעות הצהריים תקפו מתנחלים ממאחז יד השומר רועה ושני פעילים ישראלים שליוו את חברי הקהילה במרעה על הגבעות שבין פארסייה לעין אל חילוה. ח"ש, חמוש ובמדים צהליים, ובנו, הגיעו למקום רכובים על טרקטורון, הכו אחד מהרועים הפלסטינים, הודיעו לו ש"זאת פעם אחרונה שאתה כאן", וחסמו את דרכו לעדר. השניים חטפו את הסלולריים של שני הפעילים הישראלים שתיעדו את התקרית. אחד מהם הופל ארצה, וחטף אגרופים ובעיטות. לאחר מכן דרך ח"ש את נשקו ובעט בפרצופו של הפעיל השני. אחד מהפעילים, שניסה להשיב לעצמו את הסלולרי, קפץ על ארגז הטרקטורון של המתנחלים, אשר נהגו בפראות במטרה להעיפו. משטרה שהוזעקה למקום הציעה להם להגיש תלונה. אחד

הפעילים הובהל לבית החולים בשל המכות שקיבל, במהלכן נשברה אצבעו. ביום 1.2.2026 הוגשה תלונה למשטרה (מס' תיק פל"א 48655/2026).

לתיעוד חלקי של התקיפה ראו כאן: [הקישור הוסר]

טו. ביום 1.2.2026 ב-11:00 הגיעו חיילות לשטח שבו רעה א"א את עדרו, והורו לו לשוב עם העדר למתחם הקהילה. החיילות עברו לביתו, ומשראו שהוא אינו במקום התקשרו אליו והודיעו לו שאם הוא לא חוזר הן עוצרות את י, אשתו. א' שב, נעצר, ושחרר אחרי ארבע שעות על כביש 90. החיילים הורו לו לא להיכנס לשטחי אש או להתקרב למתנחל ח"ש.

טז. ביום 6.2.2026 מתנחלים רכובים על טרקטורון ואופנועים גירשו עדר צאן מהמרעה. במנוסתו, נפצעו כמה כבשים.

יז. ביום 11.2.2026 רעה עדר של המתנחל צ"ל מחוות שירת העשבים בשדות בבעלות פלסטינית מצפון לפארסייה. בשל כך, נמנעה רעיית העדרים של הקהילה במקום. כך קרה אף ביום העוקב. הובלת עדרי מתנחלי החוות לשטחים בבעלות פלסטינית, ורעייה בהם, מהווה אף היא דפוס חוזר בהתעמרות המתנחלים בחברי הקהילה והרחקתם מאדמותיהם.

יח. ביום 13.2.2026 בשעה 9:30 הגיעו חייל וחיילת לא"א שרעה את עדרו צפונית לפארסייה. באותו הזמן, רעה בסמוך עדר הכבשים של המתנחל ל' בשדה חיטה מונבטת שא' זרע. החיילים דרשו מהפעילים הישראלים שליוו את א' במרעה להתרחק, עיכבו את א', והחיילת הודיעה לו שהיא תורה למתנחלים לדווח לצבא כשהוא בשטח אש, ושם שוב ירעה בו "מפרקים לו את הבית". המרעה נמשך, עד שב-13:00 הגיע למקום המתנחל ח"ש רכוב על טרקטורון, ואיים על א' שאם הוא שוב יצא לשטח "נשלח אליך אנשים לבית". לאחר מכן הוא נהג אל תוך העדר והניסו.

לתיעוד גירוש העדר ראו כאן: [הקישור הוסר]

יט. ביום 17.2.2026 רעו עדרים של המתנחל צ"ל על שדות שזרעו חברי הקהילה.

כ. ביום 21.2.2026 יצא א"א עם שתי פעילות ישראליות לרעות את עדריו סמוך למתחם הקהילה. ב-11:00 בבוקר הופיעו במקום שני מתנחלים, עשו כמה סיבובים ועזבו. מאוחר יותר יצא א' לסיבוב מרעה נוסף, ללא ליווי. כשחזר סיפר שהשניים הגיעו אליו ואיימו עליו ש"אין לך לאן לברוח, בסוף נגיע אליך". הצבא לא נותר מאחור. שלוש פעמים בשעות הלילה הגיעו אל ביתו של א' חיילים, בשעות 20:30, 22:00, ו-45:2. הם דרשו תעודות זהות ואסרו על א' לרעות בשטחי אש. אחת הפעילות הישראליות נכחה במקום.

כא. ביום 26.2.2026 יצא א' למרעה באדמות שמאחורי פארסייה, בלויית שני פעילים ישראלים. ב-9:15 התקדם לכיוונם טרקטורון עם שני מתנחלים וכלב, אחד מהם היה ח"ש. המתנחלים עקבו אחר העדר וניסו להבריחו מהמקום. הכלב נשך את אחת הכבשים. בהמשך ח' ירד מהטרקטורון, התקרב, איים על הרועה ותקף אותו ואת הפעילים. הוא עזב את המקום כשהפעילים התקשרו למשטרה.

לתיעוד המתנחלים מגיעים למקום ראו כאן: [הקישור הוסר]

לתיעוד התקיפה ראו כאן: [הקישור הוסר]

זמן קצר לאחר מכן הופיעו שלוש חיילות רעולות פנים לתחנת שאיבת המים סמוך לפארסייה, והודיעו ליי"א שרעה במקום שאסור לו להתרחק ולרעות את העדרים על הגבעות שמאחורי פארסייה. בהמשך חברו החיילות למתנחל ח"ש שהמתין להן עם טרקטורון בכניסה לפארסייה. רחפן שהגיע למקום גירש את העדרים. בסביבות השעה 15:00 שבו חיילות למתחם המגורים וחיפשו את א', שהיה עדיין במרעה. הן דרשו מבנו ומאשתו לקרוא לו, איימו שיישארו במתחם עד לבואו, ושיעצרו את אשתו במקומו אם הוא לא יתייצב. לאחר דין ודברים עם הפעילות הישראליות הן התקפלו. בהמשך, בשעות הערב, הגיעו חיילים לחפש את א'. הוא לא היה במקום והם עזבו.

לתיעוד השימוש ברחפן להנסת עדרים ראו כאן: [הקישור הוסר]

לתיעוד החיילות בביתו של א' ודרישתם להזעיקו למקום ראו כאן: [הקישור הוסר]

ביום 27.2.2026 ג"ע הגיע למרעה בעין שק, וגירש את העדר של א"א לתוך שטח אש. חיילות הגיעו מספר פעמים לבית המשפחה, איימו על אשתו במעצר ולבסוף אזקו את א' ועצרו אותו. הוא שוחרר בשעות הלילה. לא סייע לו תיעוד שהציג של המתנחל מנווט את הכבשים לשטח האש.

לתיעוד המעצר ראו כאן: [הקישור הוסר]

כב. בלילה שבין 28.2.2026 ל-1.3.2026, בשעה 02:00, ניפצו מתנחלים שפלשו למתחם המגורים את חלונות ביתם של ל"א וה"א וריססו פנימה גז פלפל. המשטרה הגיעה. בבוקר יום 1.3.2026 העדר של א' גורש מהמרעה באמצעות רחפן, ולאחר מכן הגיעו חיילי מג"ב למקום ואסרו עליו לצאת שוב למרעה.

כג. בבוקר יום 2.3.2026 הגיע המתנחל ד"ע לשטח שבו רעה א' את הצאן, בעקבותיו הגיעו חיילים שהורו לא' לשוב למתחם עם הכבשים. ב-12:30 עוכב א' בטענה לרעייה בשטח אש. הם לקחו אותו עמם, ובדרך הכו אותו בידיהם ועם רובים. כעבור שעה הורידו אותו במחסום חמרה.

כד. ביום 6.3.2026, באמצע הלילה, הגיעה קבוצת חיילים למתחם מגורי הקהילה לחפש אחר א"א. הם העירו את הילדים, חיטטו בחפצים, דרשו תעודות זהות והודיעו שהם מחפשים את א' בגין כניסה לשטח אש.

8. התמונה המצטיירת מכל אלה ברורה: בחסות הצבא ובגיבוי, משליטים מתנחלים תושבי החוות הסמוכות לפארסייה נבע ר'אזל טרור על חברי הקהילה הקטנה, כשהם לא בוחלים בשום אמצעי: אלימות, פגיעה בצאן וברכוש, הפחדות והטרדות בלתי פוסקות. מטרתם ברורה: גירוש מהשטח ונישולם מאדמותיהם על מנת להקים עוד מאחזים, חוות והתנחלויות. מהים עד הירדן.

9. בית המשפט העליון כבר פסק, בשורה ארוכה של עתירות, את המובן מאליו: על המפקד הצבאי לעשות שימוש ראוי בסמכויותיו, ובכלל זה לשקול צעדים להגנה על הקהילות פלסטיניות, בין היתר באמצעות סגירת שטח בפני ישראלים בלתי קרואים; לפעול לאכיפה ובידור אפקטיביים של מקרי אלימות והטרדה בין אם הוגשו בעניינם תלונות רשמיות או לאו; יצירת ערוצי קשר בין הקהילות לבין הצבא בשעת חירום; ובחינת אלימות המתנחלים בעת ששוקלים פינוי מאחזים וחוות בלתי חוקיים (ראו למשל: בג"ץ 8835/23 תוואנה נ' המפקד הצבאי (תלוי ועומד); בג"ץ 4287/24 עמארנה נ' שר הביטחון (תלוי ועומד); בג"ץ 20966-08-25 עיריית מזרעה א-שרקיה נ' שר הביטחון (תלוי

ועומד); בג"ץ 10151-07-25 מליחאת נ' המפקד הצבאי (תלוי ועומד); בג"ץ 36119-11-24 עווד נ' המפקד הצבאי (תלוי ועומד); בג"ץ 8117/23 ראש מועצת הכפר סוסיא נ' המפקד הצבאי (29.7.2024); בג"ץ 67603-08-24 ח'טיב נ' שר הביטחון (תלוי ועומד).

10. למרבה הצער הערות בית המשפט העליון במקרים אלה ונוספים, ואף מתן צווים המחייבים להגביר את ההגנה על הקהילות, נופלים על אוזניים ערלות. המדיניות המיושמת בשטח מוסיפה להיות זהה: מתנחלי החוות זורעים הרס ואימה, תושבי השטחים המוגנים סובלים יום יום מנחת זרועם, פרנסתם הדלה מקופחת, והצבא עומד מנגד.

בשל כל האמור, נשוב ונדרוש שתספקו הגנה מיידית לתושבי פארסייה נבע ר'אזל, תוך הרחקת המתנחלים מאדמותיהם ומשטחי המרעה של הצאן, ושתפעלו למניעת אירועי תקיפה, פגיעה ברכוש, התנכלות, הטרדות ואיומים המופנים כלפי חברי הקהילה.

עוד נבקש להשיב אל כנה את הפרקטיקה שנהגה שנים, ואשר איפשרה לתושבי פארסייה נבע ר'אזל, המאוימים כאמור מכל כיוון, לרעות בשטחי האש הסמוכים למקום מגוריהם, ואשר האימונים בהם נערכים בתדירות נמוכה; וכן שתעבירו לידינו לאלתר כל מסמך המהווה הקצאת שטח מרעה לאדם פרטי באזור מגורי הקהילה, לצד מפה המתארת את השטח המוקצה. זאת על מנת שהתושבים יידעו כיצד לכלכל את צעדיהם בהתאם.

לנוכח דחיפות הנושא ובטרם תגורש קהילת רועים נוספת, נבקש את התייחסותכם המיידית. בהתאם למענה שיתקבל נשקול את המשך צעדינו.

בברכה,

טל חסין, עו"ד

העתקים:

רב אלוף אייל זמיר, הרמטכ"ל

אלוף איתי אופיר, הפצ"ר